

[Indenrigsministeren.]

Jeg har derfor med spænding og interesse afventet, hvorledes partiernes ordførere ville stille sig under debatten i dag, ligesom jeg med interesse vil følge det udvalgsarbejde, der følger efter, og hvor jeg forventer, at udvalget ved afgivelse af betænkning, hvis man agter at give ministeren bemyndigelsen, vil give udtryk for de synspunkter, som man mener der skal lægges vægt på. Jeg er selvfølgelig også parat til at drøfte med udvalget de ønsker, det måtte rejse i forbindelse med de synspunkter, vi fra indenrigsministeriet kan fremføre.

Jeg kan i den forbindelse sige til hr. Kampmann i anledning af det spørgsmål, der blev rejst om erhvervsstrukturens påvirkning af et eventuelt forbud mod disse former for engangsemballage, at jeg har drøftet det kort med handelsministeren, der beder om, at også dette spørgsmål må blive rejst i udvalget, således at han nærmere kan få uddybet begrundelsen for spørgsmålet.

Det fremgik af visse ordføreres indlæg, ikke mindst den socialdemokratiske ordførers, at man mente, dette var et forslag, der lignede en mûs i forhold til hele den forureningsbekæmpelse, vi står over for, og jeg skal ærligt erkende, at sådan opfatter jeg det også. Men når hr. Kampmann giver udtryk for, at vi er for sent på vej — ikke med dette forslag, men med forureningsbekæmpelsen i almindelighed — vil jeg gerne sige, at hvis man er for sent på vej, skyldes det tidligere regeringer, der ikke har påtaget sig nogen opgave med henblik på bekæmpelse af forureningen. Den nuværende regering har derimod taget opgaven op og søger nu at få belyst alle spørgsmål på den mest effektive måde ved, at eksperter arbejder med problemet, og ved, at vi forventer og regner med midt på sommeren næste år at få et oplæg fra forureningsrådet, således at politikerne på baggrund af sagkyndiges udtalelser og bedømmelser har et godt grundlag at bygge en lovgivning på. Jeg vil i alt fald nødig være den, der kom i samme situation som en tidligere justitsminister, der traf en beslutning om, at alle biler skulle påsættes stænklapper, der viste sig ganske unødvendige, og hvortil man ofrede millionbeløb. Jeg mener, det er nødvendigt, at vi har et sagligt grundlag at bygge denne lovgivning på og de beslutninger, vi skal

træffe i folketinget. Derfor mener jeg, at vi må afvente forureningsrådets indstillinger.

Det er sagt, også i statsministerens åbningstale, at der vil komme indstillinger fra forureningsrådet, som kan gennemføres straks. En af disse indstillinger er netop baggrunden for det lovforslag, vi behandler her i dag. Der er kommet indstillinger frem fra forureningsrådet, og der vil også i den kommende tid komme nye indstillinger, og regeringen vil i det omfang, vi finder det nødvendigt, træffe de nødvendige dispositioner efter de fremkomne indstillinger. Når man nu, som jeg forstår, vil nedsætte et folketingsudvalg til at behandle alle forureningsproblemer og få dem belyst, er det naturligt, at vi dér drøfter de synspunkter, der måtte fremkomme, og de indstillinger, der kommer fra forureningsrådet og forureningsudvalgene.

Jeg vil gerne sige, at baggrunden for fremsættelsen af forslaget er efter min opfattelse helt afgørende spørgsmålet om forureningsbekæmpelse. Vi står her over for et område, hvor der i alt fald ikke tidligere er sket en forurening, fordi der ikke har været varer på markedet emballeret på den måde, som dette lovforslag omhandler. Vi står altså her på et tidspunkt, hvor man kan gribe ind, hvis man vil, således at det ikke bliver for sent, kan gribe ind, inden skaden er sket.

Jeg vil gerne understrege, hvad der også fremgår af den skriftlige fremsættelse, at der er mange andre synspunkter end det rent forureningsmæssige, som man kan drøfte, og som man må tage med ind i overvejelserne.

Der blev af fru Gerda Møller og andre ordførere nævnt forbrugerpolitik, handelspolitik og spørgsmål om omkostninger ved renovation m. m., og hr. Arne Christiansen fremhævede andre ting. Det er da klart, at alle disse ting må indgå i de samlede overvejelser og i bedømmelsen af, hvad man skal gøre. Det var også derfor, jeg understregede, at jeg med interesse vil følge den behandling, som vi vil få i det kommende udvalg, og den indstilling, som folketingsudvalget vil komme med.

Fru Gerda Møller fremhævede, at det var påkrævet med en bemyndigelse, og spurgte, om jeg ville tage hensyn til det folketingsudvalg, som jeg skal redegøre over for, og hr. Kampmann rejste ønsket om, at jeg skulle